

2) Článek 141 ES a směrnice 75/117 musejí být vykládány v tom smyslu, že nezakládají diskriminaci na základě pohlaví:

— pravidlo režimu nemocenské dovolené, které ve vztahu k pracujícím ženám nepřítomným před mateřskou dovolenou z důvodu nemoci spojené s těhotenstvím, jakož i ve vztahu k pracujícím mužům nepřítomným následkem jiné nemoci, stanoví snížení odměny, pokud nepřítomnost překročí určitou dobu, za předpokladu jednak, že se pracující ženě dostane stejného zacházení jako pracujícímu muži nepřítomnému z důvodu nemoci, a jednak, že výše poskytovaných peněžních dávek nebude snížena na takovou úroveň, která by ohrozila cíl ochrany pracujících těhotných žen;

— pravidlo režimu nemocenské dovolené, které stanoví odečtení nepřítomnosti z důvodu nemoci od celkového maximálního počtu placených dnů nemocenské dovolené, na které má pracovník nárok v průběhu určeného období, ať jde, či nejde o nemoc spojenou s těhotenstvím, za předpokladu, že odečtení nepřítomnosti z důvodu nemoci spojené s těhotenstvím nemá za následek, že během nepřítomnosti dotčené uvedeným odečtením po mateřské dovolené, obdrží pracující žena peněžní dávky nižší, než je minimální částka, na kterou měla nárok během nemoci vyskytnuvší se v průběhu jejího těhotenství.

(¹) Úř. věst. C 158, 5.7.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-512/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Gerechthof te 's-Hertogenbosch*): J. E. J. Blanckaert proti *Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen* (¹))

(Soustava přímých daní — Daň z příjmů pocházející z úspor a investic — Daňová úmluva — Snížení daně vyhrazené pro osoby pojištěné v národním systému sociálního zabezpečení)

(2005/C 281/06)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-512/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhod-

nutím *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Nizozemsko) ze dne 4. prosince 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 8. prosince 2003, v řízení J. E. J. Blanckaert proti *Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen*, Soudní dvůr (první senát), ve složení K. Lenaerts (zpravodaj), předseda čtvrtého senátu, zastupující předseda prvního senátu, N. Colneric, K. Schieman, E. Juhász, a M. Ilešič, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Články 56 ES a 58 ES je třeba vykládat tak, že nebrání právním předpisům členského státu, podle nichž si daňový nerezident, který má v tomto státě příjmy pocházející výlučně z úspor a investic a který není pojištěn v systému sociálního zabezpečení tohoto členského státu, nemůže nárokovat zvýhodnění spočívající ve snížení daně z titulu sociálních pojištění, zatímco daňový rezident, který je v uvedeném systému sociálního zabezpečení pojištěn, požívá při výpočtu svého zdanitelného příjmu těchto snížení, a to i když má pouze příjmy stejné povahy a neplatí příspěvky na sociální zabezpečení.

(¹) Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci C-140/04 (žádost hof van beroep te Antwerpen o rozhodnutí o předběžné otázce): *United Antwerp Maritime Agencies NV* proti *Belgische Staat*, a *Seaport Terminals NV* proti *Belgische Staat*, *United Antwerp Maritime Agencies NV* (¹))

(Celní unie — Vznik celního dluhu při dovozu — Dočasné uskladnění zboží — Odnětí zboží celnímu dohledu — Celní dlužník)

(2005/C 281/07)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-140/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím hof van beroep te Antwerpen (Belgie) ze dne 11. března 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 16. března 2004, v řízení